

DILINAME | GZ0006 | GALIZA 06

PARTIDO SOCIALISTA GALEGO (PSG) DECLARACIÓN DE PRINCIPIOS

DIGITAL LIBRARY OF NATIONAL
MOVEMENTS IN EUROPE
CENTRE MAURITS COPPIETERS

PARTIDO SOCIALISTA GALEGO (PSG). DECLARACIÓN DE PRINCIPIOS

CATALOGUING DATA

ID:	GZ0006
Nation / region:	Galiza
Epoch:	Second half of the Twentieth Century
Title:	Galician Socialist Party (GSP). Declaration of principles
Original title:	Partido Socialista Galego (PSG). Declaración de Principios
Category:	Foundational documents for political movements
Description:	A document containing the principles of the Partido Socialista Galego (PSG), in which the party declares its nationalist and Marxist identity, in a decisive departure from its original principles.
Language:	Galician
Date:	1974
Author(s):	Partido Socialista Galego
Reference persons:	Orxajes Pita, Mario; Rei, Salvador; García Bodaño, Salvador; Rodríguez Pardo, Xosé Luís; Saco, Cesáreo; Caamaño, Manuel; Piñeiro, Ramón; Fernández del Riego, Francisco; Viñas Cortegoso, Luis; Losada, Amado; Pombo, Domingo; Beiras Torrado, Xosé Manuel; Lugrís, Ramón
Keywords:	Galician nationalism, nation, autonomy, selfgovernment, socialism, socialist party, anticapitalism, anticolonialism, federalism

CONTEXTUALIZACIÓN

O Partido Socialista Galego (PSG) foi un partido político galego de ideoloxía socialista e nacionalista. Fundado o 23 de agosto de 1963, o seu secretario xeral entre 1971 e 1977 foi Xosé Manuel Beiras Torrado. O PSG presentouse ás eleccións xerais do 15 de xuño de 1977, obtendo 27.197 votos (2,41%) en Galicia. Na década dos anos 80 prodúcese unha ruptura no seu seo: unha parte intégrase no Bloque Nacionalista Galego (BNG) e outra únese a Esquerda Galega, formando a coalición PSG-EG. Máis tarde o PSG-EG acabaría integrándose no BNG.

RESUME

O documento resume en 11 puntos os principios ideolóxicos e políticos do PSG. O PSG é unha organización política que loita pola conversión de Galicia nunha sociedade socialista, é dicir, pola construción dunha sociedade socialista para e polo pobo galego. Concebimos a sociedade socialista como unha sociedade sin crases, plenamente democrática, onde a propiedade real dos medios de produción sexa unha creación e máis un patrimonio populares, e onde o poder político espese a conscente vontade dos máis e garantice a libertade de todos. No documento salientase que o pobo galego ten dereito á autodeterminación política e, xa que logo, a exercer o poder constituínte que formalice as institucións políticas acaídas para o seu autogoberno.

LINKS

Fundación Galiza Sempre: <http://www.galizasempre.org>

PARTIDO SOCIALISTA GALEGO (PSG) DECLARACIÓN DE PRINCIPIOS

1. O PSG: POR UNHA GALICIA SOCIALISTA

O PARTIDO SOCIALISTA GALEGO é unha organización política que loita pola conversión de Galicia nunha sociedade socialista, é dicir, pola construción dunha sociedade socialista para e polo pobo galego. Concebimos a sociedade socialista como unha sociedade sin crases, plenamente democrática, onde a propiedade real dos medios de produción sexa unha creación e máis un patrimonio populares, e onde o poder político espese a conscente vontade dos máis e garantice a liberdade de todos.

2. GALICIA: UNHA COMUNIDADE NACIONAL SUBDESENROLADA E COLONIZADA

O P.S.G. define a súa conceición de Galicia nos seguintes puntos:

- 2.1. Galicia é unha nación, ou sexa, un país dotado de persoalidade propia nos ordes territorial, antropolóxico, socioeconómico e cultural; unha comunidade definida historicamente por un territorio, unha estrutura económica, un idioma e unha cultura propios e singulares.
- 2.2. A sociedade galega é unha sociedade subdesenrolada, é dicir, que padece atraso económico, que carece de desenvolvemento autónomo e que está supeditada aos procesos de crecemento que se operan nos centros do sistema capitalista, radicados fora do seu territorio.
- 2.3. Galicia é un país sometido a relacións colonialistas nos planos económico, cultural e político. O instrumento primordial do asoballamento colonialista de Galicia, que dura xa cinco séculos, é o Estado centralista español. O colonialismo e a explotación de crase son dous fenómenos inseparábeles no ser social de Galicia.

A nacionalidade define a personalidade colectiva de Galicia. O subdesenvolvemento define a súa estrutura de crises e máis a formas de explotación combinada da súa poboación traballadora. O colonialismo define a inserción de Galicia no Estado español, o problema do idioma galego é máis a alienación sociocultural do seu pobo, que constitúe un arma para a súa meirande e máis doada explotación. Todos estes mecanismos determinan o sometemento de Galicia ao capitalismo imperialista e máis a afinidade dos seus problemas cos do terceiro mundo.

3. AUTODETERMINACIÓN, ANTICAPITALISMO E ANTICOLONIALISMO

Como consecuencia do anterior, o P.S.G. afirma:

- 3.1. **Autodeterminación:** o pobo galego ten dereito á autodeterminación política e, xa que logo, a exercer o poder constituínte que formalice as institucións políticas acaídas para o seu autogoberno.
- 3.2. **Anticapitalismo:** comprende combater o sistema capitalista, que exerce a explotación e alienación do pobo traballador de Galicia tanto dentro das formas de traballo asalariado coma mediante o seu dominio sobre as camadas sociais labregas, mariñeiras, artesáns e demais non encadradas directamente en empresas capitalistas de seu.
- 3.3. **Anticolonialismo:** a loita pola construción do socialismo en Galicia é de seu unha loita anticolonialista, porque a explotación das crises populares galegas sívese dos mecanismos dun colonialismo tanto máis insidioso canto que opera no interior dun Estado que dispón de tódolos medios para disfrazalo.

4. CAMIÑO CARA O SOCIALISMO

4.1. MARXISMO

O P.S.G. considera o marxismo como a súa fonte de inspiración teórica primordial, e máis sobre de todo como método para o análise e interpretación crítica da realidade e guía para a acción política. Pola mesma índole do marxismo, considera tamén o P.S.G. que non se pode converter nun corpo dogmático nin en esquemas de aplicación mecánica, senón que debe ser repensado criticamente sin lecer.

4.2. VIA REVOLUCIONARIA

O P.S.G. propónse unha acción revolucionaria, é dicir, conducente a transformar de xeito radical a estrutura da sociedade galega presente, a trocar a natureza das relacións económicas de produción imperantes, a erradicar a explotación de crise, a derrubar as institucións políticas antidemocráticas e a disipar a ideoloxía burguesa.

4.3. A INSUFICIENCIA DO REFORMISMO

Por conseguinte, o P.S.G. refuga os plantexamentos que centran os seus obxectivos en reformas que manteñen incólumes as relacións de produción nas que se consuma a explotación, reproducíase a estrutura de crises fundamental, consolídase a dominación capitalista nos seus arredores e xenérase, xa que logo, a desigualdade social mesma que se pretende correxir. O P.S.G. considera tanto máis adecuada esta súa postura canto que Galicia é un país subdesenvolvementado, que o subdesenvolvemento é un produto do desenvolvemento

mento capitalista e que polo tanto haberá subdesenrolo metras haxa capitalismo na nosa Terra.

4.4. DIVERSIDADE DAS VIAS CARA O SOCIALISMO

De todos xeitos, o P.S.G. é conscente de que a marcha cara o socialismo supón un longo camiño que aínda non foi andado enteiro por ningún pobo da humanidade. Tamén é conscente de que os vieiros posíbeles son diversos e de que as esperencias ensaiadas xa son historia. A estrutura económica dos diversos pobos, as formas de civilización e de cultura, a situación no centro ou na periferia do capitalismo mundial son todos eles, é máis outros factores que condicionan a estratexia máis idónea pra construción do socialismo en cada caso. Mesamamente por eso o P.S.G. postula unha estratexia socialista autónoma pra Galicia, que ben pode ter que diferir da comenente pra outros pobos peninsulares onde o capitalismo vai xa máis desenrolado e onde as combiacións de modos de produción e formas de civilización e de cultura son diferentes.

4.5. SOCIALISMO E LIBERTADE

P.S.G pronúnciase pola construción do socialismo en liberdade. É conscente de que a liberdade está condicionada pola natureza das relacións sociáis e de que nas sociedades crasistas a liberdade exclusiva dos menos está baseada ná escravitude dos máis. Nese senso estima que o establecemento das liberdades formáis non siñifica de ningún xeito a consecución da liberdade real dos individuos na sociedade. Mais asimesmo estima que se deben escluir da estratexia socialista as formas totalitarias e despóticas de poder e de Estado que convirtan en mera aparencia formal a socialización dos medios de produción, rexeneren novas modalidades de estrutura crasista na sociedade, afasten ao pobo traballador do control da xestión económica, e tollan a liberdade de cración humá. Por eso a loita polo socialismo é unha loita coitán pola liberdade.

4.6. SOCIALISMO E DEMOCRACIA

No plano das institucións da vida política a tódolos nivés, a loita polo socialismo en liberdade é a loita pola democracia, entendida como auténtico exercicio do poder polo pobo. Non hai outra democracia verdadeira que a democracia socialista, porque mentras haxa crases sociáis antagónicas non estará garantizado o exercicio real do poder polo pobo. No proceso revolucionario encamiñado a ese ouxetivo, calquer paso que conduza a un control oligárquico do poder desviará dese camiño e traicionará, ao cabo, os valores esenciais do ideario socialista.

4.7. A VIOLENCIA REACIONARIA

De todos xeitos o P.S.G. considera que o principal enemigo real e aitual do socialismo en liberdade é a violencia reacionaria, vixente en tódalas formas históricas de sociedade deica o presente e dende que eisisten esplotadores e esplotados. Esa violencia reacionaria é un feito que o socialismo non pode iñorar, senón que por forza ten que encarar e resolver asegún as circunstancias da loita política.

5. SOCIALISMO GALEGO COMO CORRENTE DE MASAS

Pra encetáremos o camiño cara unha Galicia socialista o P.S.G. pretende ampliar ao máximo a dimensión do socialismo como corrente de masas, abranguendo na causa do pobo traballador de Galicia tódalas categorías sociáis aliadas da crase traballadora que ha estar na avangarda revolucionaria. Eses aliados sono porque os seus intereses con-

fluen ouxetivamente cos das crases máis esplotadas, e porque están ouxetivamente en contradición cos intereses das oligarquías burguesas.

6. A LOITA SINDICAL

A loita reivindicativa dos traballadores encerra unha dinámica avencelladora, poisque plantexa no plano do concreto reivindicacións de intereses de crase que son, por definición, comúns a tódolos seus membros. Con todo, se ademitimos que a condición traballadora e máis as formas específicas de explotación varían dunhas a outras sociedades, o subdesenrolo galego suscita problemas peculiares que, en boa lóxica, hanse reflexar sobor do plano da acción sindical, e repercutiren na súa estrutura orgaizativa e na elaboración da súa estratexia. Por outra banda, o propio proxeito de construción do socialismo obriga ao P.S.G. a contemplar tamén a loita sindical nesa perspeitiva, sin perxuício da unidade de acción na loita reivindicativa. Cousa diferente é a non interferencia entre partido e sindicato, que o P.S.G. decididamente postula.

7. LABREGOS E MARIÑEIRO

É peculiar a maneira en que resultan esplotados os mal chamados traballadores autónomos, que son na súa maioría labregos e mariñeiros e constituen ao propio tempo a maior parte do pobo traballador de Galicia. Eles padecen máis que ningunha outra camada popular galega o sacrificio brutal da emigración. Eles producen un ascendente económico sorbido polo capitalismo dominante a traveso dos circuitos de comercialización, sistemas de precios, cargas tributarias e demais mecanismos de succión que consuman unha explotación combinada e reduplicada e redúcenos aos máis baixos niveis de subsistencia rexistrados na sociedade galega. Eles ven espoliadas as súas terras e contaminadas as súas rías pola industria capitalista. Eles aturan os grados máis elevados de inseguridade social, as formas máis agudas de imperialismo cultural. Eles son a maior parte dos marxinados en Galicia. Precisan dunha estratexia especificamente concebida praos seus problemas e reclaman a participación fundamental que lles corresponde, solidariamente co resto do pobo traballador galego, na construción dunha nova sociedade.

8. IDIOMA E CULTURA GALEGOS

O idioma de Galicia é o idioma galego. A cultura galega é a cultura do pobo traballador de Galicia, que é fundamentalmente un pobo galegofalante.

Nela inspiráronse e inspíranse os artistas, literatos, pensadores e científicos que foron e son fieles ao país no seu labor de creación e que non se alienaron culturalmente. Idioma, cultura popular e cultura erudita de raíz e máis espresión galegas constituen o patrimonio coleitivo que compe defender e fomentar con ausoluta prioridade, por ser a forma xenuina de espresión coleitiva do pobo galego e máis a súa contribución singular á cultura universal.

Compe, xa que logo, loitar contra as formas e os mecanismos de alienación cultural, como atrancos que son á libre realización coleitiva nunha das súas manifestacións máis profundas. A loita pola reivindicación do idioma, pola eliminación do seu carácter de estigma de crase, e como consecuencia, cando menos, pola súa inmediata cooficialidade co idioma castelán constituen un ouxetivo irrenunciábel na estratexia política do P.S.G. como tal movemento socialista.

9. COS POBOS ESPLOTADOS DO MUNDO

O P.S.G. declara a súa solidaridade con tódalas crases esplotadas e tódolos pobos colonizados do mundo, e proclama a súa vocación internacionalista, que de ningún xeito está en contradición coa súa profesión de nacionalismo galego. Que Galicia non dispoña hoxe dunha superestructura política propia siñifica que a burguesía non se fixo dona dun Estado feudal galego preesistente non chegou a crear un Estado burgués galego ao servizo dos seus intereses de crase. Mais non siñifica que ás crases traballadoras galegas non lles interese chegar a dispor dun aparello estatal propio, sin perxucio das fórmulas federativas nas que lles conveña integrarse. Mesmamente a loita pola liberación nacional nun proceso de construción do socialismo constitue a forma de se realizaren politicamente os traballadores galegos e máis tamén a súa máis inmediata e singular contribución á causa do internacionalismo proletario, xa que é unha loita antiimperialista e anticolonialista.

10. SOLIDARIDADE COS POBOS IBÉRICOS

En congruencia co anterior, o P.S.G. proclama a súa solidaridade cos demais pobos da Península Ibérica, cos que está xunguido nuns casos por comunidade de historia e de cultura, noutros polo feito común de estáremos sometidos, dende hai séculos a deica hoxe, a un Estado unitario centralista, e, na maior parte das súas fases históricas, despótico e antidemocrático, que non conseguen porén esmagar e aniquilar as nosas personalidades colectivas diferenciadas, mais sí abafalas e toller o seu libre desenvolvemento. Singularmente proclama o P.S.G. a súa solidaridade cos demais partidos e movementos socialistas deses pobos peninsulares e coas crases traballadoras cujos intereses teiman en defender. Con eles propónse a P.S.G. proseguir no inmediato a loita común pola caída do vixente réxime feixista.

11. FEDERALISMO E ESTADO

Sin perxucio do previo requisito da autodeterminación do pobo galego e demais pobos peninsulares, o P.S.G. postula unha fórmula federativa pra o artellamento do futuro Estado da Península Ibérica. O P.S.G. afirma que dita fórmula, pola súa mesma índole, débese considerar aberta asimesmo ás rexións diferenciadas que, sin reuniren as características de comunidades nacionais, precisen realizárense en toda a plenitude da súa personalidade peculiar e disporen das institucións políticas acaídas pra o axeitado plantexamento e solución dos seus problemas específicos. E así, nesta óptica da igoaldade e fraternidade solidarias, cómo o P.S.G. entende enfocar e levar adiante as relacións coas crases traballadoras peninsulares. E mesmamente nesa aitude na que o P.S.G. entende que resulta definitivamente lexitimada, cara as relacións cos pobos peninsulares, a súa reivindicación nacionalista galega prá construción do socialismo.

12. DEMOCRACIA INTERNA DO P.S.G.

O P.S.G. sométese el mesmo na súa orgaización interna aos principios democráticos que tenciona instaurar na sociedade. Recoñece a liberdade da crítica, decote arrequecedora, no interior do partido, sin perxucio da coerenza na acción e da disciplina no acatamento das decisións emanadas dos seus órgaos.

Galicia, 1974